

President de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona, volem parlar amb l'Antoni Hostench sobre determinats assumptes que afecten els empresaris gironins, però abans volem que ens comentis què és per a ell un empresari: **"Penso que és la persona que assumeix riscos, que disposant o no d'uns mitjans determinats no espera que li donin un rendiment sense fer res, sinó que s'arrisca per tal de millorar la seva situació personal, però també la del seu entorn."** La imatge deformada que sovint s'ha creat d'aquest sector professional ha anat en retrocés aquests darrers anys, tal i com ens ho explica ell mateix: **"En els primers anys de transició, els empresaris érem infamats i menyspreats, però sortosament les coses s'han posat al seu lloc i crec que s'ha demostrat que el motor d'un país és l'economia i el d'aquesta, l'empresariat."** La província de Girona és un bon exemple d'això: **"És una de les províncies amb un nivell de vida més alt de l'Estat espanyol, i en això hi té molt a veure el fet que hi ha 50.000 empresaris, alguns grans, d'altres mitjans i molts de petits. Són gent disposada a realitzar activitats en benefici de la societat."**

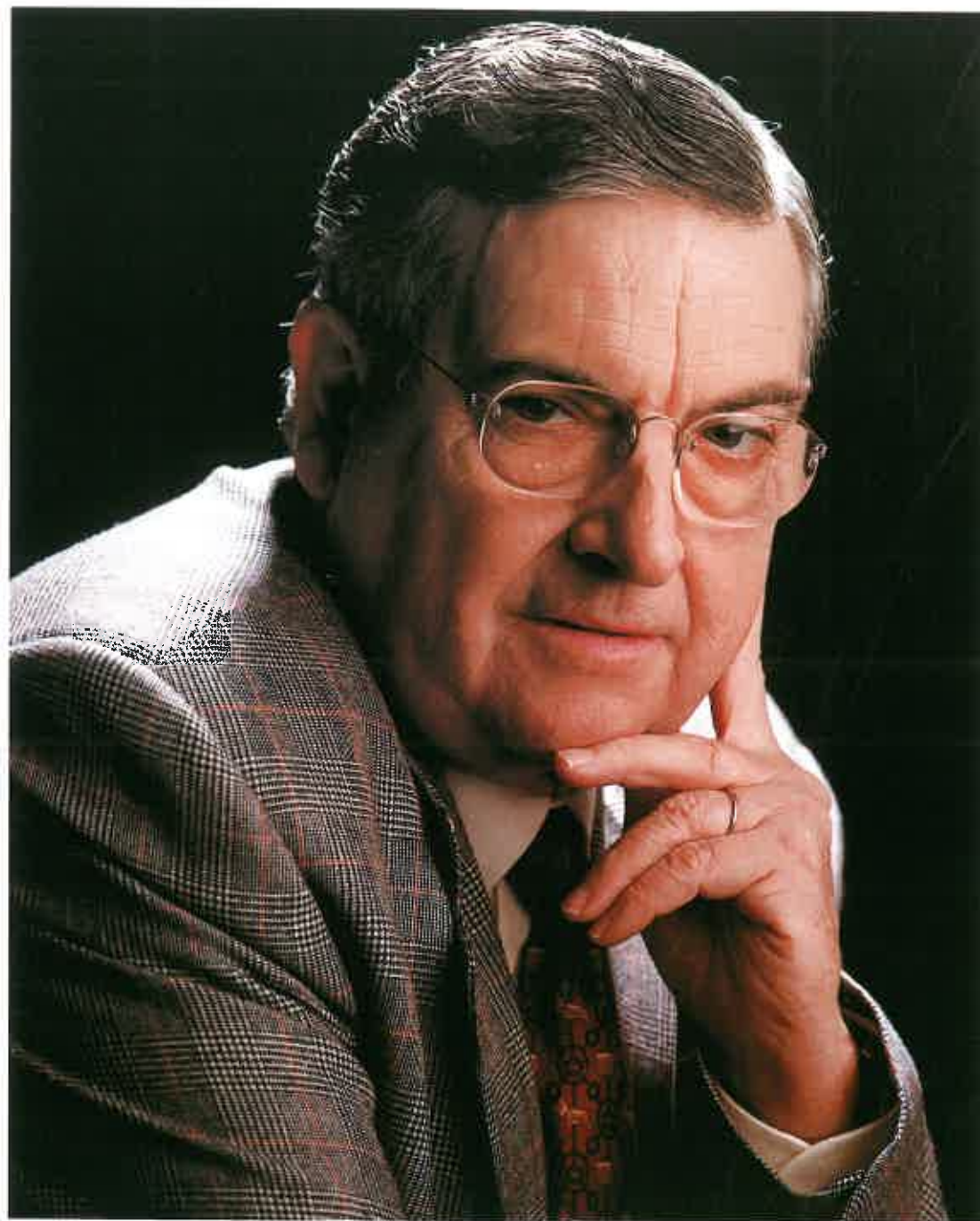
Una de les coses que preocupen a la Cambra gironina i al seu president és la funció recaptadora que s'encomana a l'empresariat: **"Se'ns responsabilitza d'una tasca de l'Estat i s'haurà de trobar una solució, perquè no té cap lògica que si l'empresari s'equivoca en alguna dada pugui arribar a ser jutjat per la via penal. Si em ve un senyor i em diu que té cinc fills, no tinc per què anar al registre civil a comprovar-ho, no sóc cap policia per haver de fer això."** D'altra banda, això suposa un volum de feina i de diners important: **"L'empresari té un grup nombrós de gent treballant només per aquest tema si es tracta d'una empresa gran, si és petita té també un cost afegit en la despesa de la factura que li presentarà el gestor encarregat de tenir al dia tots aquests temes."** Aquest és un greuge comparatiu en el qual les cambres estan treballant i en què semblen haver trobat certa receptivitat per part dels poders públics: **"A França va passar el mateix i van aclarir-ho, i esperem que aquí acabi trobant-se també una solució."** Tanmateix, cal resoldre igualment altres problemes, com el dels treballadors autònoms: **"No es té cap mena de consideració per una persona que treballa de sol a sol, paga el que ha de pagar i, en canvi, no té ni els mateixos drets que un treballador per compte d'altri ni els d'un gran empresari."** I afegeix: **"És un tema que potser no s'havia tocat gaire perquè a escala estatal no era significatiu, però a Catalunya hi ha una gran quantitat de gent afiliada al règim d'autònoms i ja és hora que es trobi una solució a la seva situació."**

En determinats temes relacionats amb l'empresariat caldria potser fer un canvi de mentalitat, i obrir-se més a noves propostes: **"Als Estats Units, una persona pot obrir i tancar deu negocis al llarg de la seva vida. Si un no funciona, el tanca i n'obre un altre i si aquest sí que tira endavant, n'obrirà un altre per complementar-lo, que podrà ser rendible o no, i no passa res. Aquí, si algú té la desgràcia d'haver de tancar l'empresa, és gairebé un pària de la societat, i això no pot ser."** Encara té molta importància per a nosaltres la cultura de les coses per a tota la vida, i l'empresa familiar catalana també ha de patir certes transformacions si vol ser capdavantera: **"Sóc hereu d'una petita empresa que fa cent anys que funciona. Ens hem mantingut sempre dins d'uns nivells provin-**

cial tot i que en un moment donat es va haver de fer una aposta per convertir-la en una gran empresa o mantenir-la tal com estava." Es va optar per la segona opció, l'Antoni va fer unes accions fora de l'empresa en camps com el dels transports o els serveis, i les coses no li han anat gens malament: **"De totes maneres, ara els meus fills van per altres camins i podríem dir que ja sóc una mica un empresari en retirada."** Però això no treu que tingui una visió molt lúcida de la situació catalana: **"Les empreses familiars quan tenen una dimensió determinada s'han d'obrir, han de passar a ser gestionades des d'un punt de vista objectiu i no subjectiu. Sempre hi ha excepcions que confirmen la regla, però n'hi ha moltes que si s'haguessin posat en mans de professionals no haurien mort com ho han fet."**

Els polígons industrials i les grans àrees comercials són dos temes que en l'actualitat estan també sobre la taula dels empresaris catalans i de les seves associacions: **"És cert que a Catalunya hi ha un problema de sòl industrial com n'hi ha també de sòl per a habitatge, però no és veritat que un empresari no pugui trobar terrenys industrials a les comarques gironines. El que passa és que potser no troba exactament el que vol."** Pel que fa a les grans àrees comercials, Girona té molt a prop l'exemple francès i el té en compte: **"Sabem què és el que ha passat a Perpinyà i per això treballem perquè no es repeteixi el que ha succeït allà. Des de fa un temps tenim un programa de dinamització del comerç de centre ciutat."** I continua: **"El que fem és unir tots els comerços d'un mateix barri i els convertim en una gran superfície a cel obert, amb un gerent que s'encarrega de portar a terme les campanyes conjuntes i, en definitiva, de no deixar morir el centre com ha passat a la capital rossellonesa."**

Una qüestió fonamental per a l'empresa és la infraestructura de comunicacions que permet que no tingui problemes de subministrament ni de distribució. És per això que a Girona s'està impulsant l'aprofitament de l'aeroport: **"Fa temps que estem lluitant amb moltes dificultats per assolir-ne el ple rendiment. Fa dos mesos vam aconseguir un vol regular amb Madrid que ja ha superat les expectatives, i ens movem en un 60% d'ocupació malgrat que se'n preveia la meitat."** L'Antoni és també president del comitè executiu de Girona Logistic, que aglutina les institucions provincials per potenciar temes de càrrega aeroportuària: **"Ens manca un punt d'inspecció fronterera per treballar en tercers països, cosa que provoca que, per exemple, el peix que ve del Marroc a l'estiu per servir a la Costa Brava hagi de passar per l'aeroport del Prat."** També es treballa en un punt d'inspecció al port de Palamós: **"És un port amb un gran calat i que permetria tenir relació amb molts altres ports del litoral mediterrani."** En relació amb el tema de carreteres, la visió d'un gironí difereix molt de la d'una persona que només es queixa de les aturades estiuenques, i el nostre protagonista ens ho explica: **"Són set caps de setmana l'any que requeririen una inversió importantíssima; en canvi, hi ha gent que necessita millores en carreteres per les quals transita cada dia per anar a treballar, i això cal tenir-ho molt en compte."** A l'Antoni Hostench, com demostra en cada una de les seves paraules, no li manca iniciativa per continuar lluitant, en la mesura del possible, per la millora de la qualitat de vida de tots els ciutadans gironins.

**“L’empresari s’arrisca
per tal de millorar la seva
situació personal, però
també la del seu entorn”**

Antoni Hostench - Banyoles (Pla de l’Estany)